

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem v právní věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2025, č. j.: OAM-656/ZA-ZA11-ZA20-R2-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2025, č. j.: OAM-656/ZA-ZA11-ZA20-R2-2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 270 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2025, č. j.: OAM-656/ZA-ZA11-ZA20-R2-2023, jímž mu nebyla

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. V žalobě žalobce zdůraznil, že X. v online prostoru vystupuje proti běloruskému režimu, což v něm vzbuzuje obavu z pronásledování v případě návratu do vlasti.
3. Žalobce měl za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a to z těchto důvodů. Prvním z nich je nedostatečné zjištění skutkového stavu. Žalobce namítal, že kdyby žalovaný zjistil řádně situaci v domovské zemi, mezinárodní ochranu by žalobci udělil bez ohledu na to, zda je ještě stále politicky aktivní, či nikoli. Dle žalobce není relevantní úvaha, zda v současné době sdílí protirežimní obsah na internetu, ale zda mu za tu minulou hrozí pronásledování či vážná újma. Podotknul, že Bělorusko ve vztahu ke kritickým hlasům režimu postupuje nesystematicky a postihuje proto i digitální aktivitu z doby před mnoha lety. Stejně tak není pro posouzení věci žalobce podstatné, zda X. čelil komplikacím nebo byl zadržen, když rozhodující je pouze vyhodnocení toho, jestli byl politicky aktivní. Žalobce se domnívá, že za protivládní aktivitu se trestní stíhání, během kterého nebudou dodrženy standardy spravedlivého procesu, jeví jako velice pravděpodobné.
4. Žalobce také uvedl, že žalovaný dospěl k chybnému vyhodnocení charakteru jeho politických aktivit, jež v odůvodnění převážně bagatelizoval. Shrnul, že X. režim hrozbu nevidí jen v organizované opozici, ale v jakékoli formě aktivismu. Postihováni jsou odpůrci režimu bez ohledu na jejich postavení v opoziční hierarchii. Nadto se režim může zaměřit na konkrétní osoby i kvůli tomu, X. Žalobce uzavřel, že žalovaný nevyvinul dostatečnou aktivitu směrem k vyhledání zdroje a ověření informací tvrzených žalobcem, což mělo vést k nesprávnému posouzení skutkového stavu.
5. Další žalobcová námitka směřovala proti nesprávnému vyhodnocení důkazů shromážděných ve spisu a záměrnému opomíjení žalobcem předkládaných tvrzení. Uvedl, že správní orgán má povinnost se aktivně dotazovat a ověřovat informace, naopak se nesmí omezit na konstatování rozporů, z nichž bez dalšího dovodí nevěrohodnost výpovědi. Žalobce nesouhlasil především se závěrem, že nečelil-li ve své domovské zemi ústrkům v minulosti, jistě mu ve vlasti nehrozí v budoucnu, když rizika spojená s jeho aktivitou na sociálních sítích jsou značná a taková digitální stopa je pro běloruské orgány snadno dohledatelná. Žalobce usuzoval, že radil-li mu žalovaný v napadeném rozhodnutí, aby svůj telefon zbavil jakéhokoli závadného obsahu, přiznává tím, že o existenci reálné hrozby kvůli žalobcově aktivitě sám nepochybuje.
6. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný trval na správnosti napadeného rozhodnutí, které je zákonné a plně přezkoumatelné. Žalobní námitky považoval za neopodstatněné. Žádná žalobcová tvrzení během správního řízení nemohla být vyhodnocena jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany, to platí rovněž o žalobní argumentaci. Pravděpodobnost pronásledování ani skutečné nebezpečí vážné újmy nebyly ve správním řízení shledány.
8. Ve vyjádření také žalovaný uvedl, že se v napadeném rozhodnutí řídil závazným právním názorem vysloveným soudem, když se podrobně zabýval posouzením možnosti represe

namířené proti osobě žalobce pro případ návratu do domovské země. Žalovaný pak při posouzení věci žalobce vzal v úvahu i mezinárodní závazky ČR, a to konkrétně čl. 33 odst. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků.

9. Žalovaný ve vyjádření odmítl, že by žalobcovy politické aktivity jakkoli bagatelizoval. Poukázal na skutečnost, že během doplňujícího pohovoru došlo k významné změně ve výpovědi žalobce, a to konkrétně v jeho tvrzení týkajícím se X. Také zopakoval, že žalobce nelze považovat za významného opozičního aktivistu, protože jeho politická aktivita je spíše zdrženlivá.
10. Ve vyjádření žalovaný také uvedl, že přihlédl i k aktivitě X., který se osobně zúčastnil protivládních demonstrací v Bělorusku. Ve světle této skutečnosti také hodnotil, zda se žalobce při návratech domů setkal s problémy, což považuje žalovaný za důležitou informaci. Žalobce ve vlasti nečelil žádným ústrkům, které by ho odradily od další návštěvy, což svědčí o tom, že jeho obavy nejsou palčivé. V napadeném rozhodnutí nebyla opomenuta ani úvaha o konkrétních hrozbách, kterým občané navráťivší se do Běloruska čelí. Možné hrozby pak byly konfrontovány se skutkovým stavem popsaným žalobcem, a to ve vztahu konkrétně k jeho osobě.
11. Žalovaný se vymezil i proti námitce, že informace ve spisu jsou neúplné. Měl za to, že založené zprávy o zemi původu byly dostačující k individuálnímu posouzení věci.
12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 21. 5. 2023 v České republice žádost o mezinárodní ochranu. V poskytnutí údajů k žádosti ze dne 24. 5. 2023 uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany, ale z území ČR přispíval na sociální síť příspěvky X. Naposledy do ČR přicestoval z Běloruska dne X. Bělorusko navštívil i X. Cítí se zdravý, nemá žádná zdravotní omezení. Jako důvod žádosti uvedl, že má obavy z běloruské vlády, bojí se, že bude poslán do vězení. V cizině je už dlouho, neví, co by proti jeho osobě běloruský režim mohl vymyslet. Není vyloučeno, že by ho označili za agenta. Obává se i kvůli své aktivitě na sociálních sítích, bojí se, že někdo jeho příspěvky mohl monitorovat. Má známé, kteří kvůli vyjadřování na internetu X. V hledáčku státního zájmu je i X.
14. Při pohovoru k žádosti konaném dne 24. 5. 2023 (dále též „první pohovor“) žalobce sdělil, že je X. a toto povolání ho živilo v ČR i v Bělorusku. Jeho X. Z domovské země v X. odešel, protože se mu nelíbila vláda, chtěl zjistit, jak žijí jiní lidé. V ČR X. V minulosti nikdy nebyl trestně stíhán. Při návštěvách Běloruska žádné obtíže neměl. Od opuštění ČR ho odrazuje skutečnost, že Bělorusům se v současné době víza neudělují. Kdyby s Běloruskem bylo vše v pořádku, vrátil by se do domovské země a za rok žádal o povolení k pobytu v ČR. Obává se ale i ztráty možnosti z Běloruska volně vycestovat. Konkrétně vidí hrozbu v zatčení, protože psal příspěvky X. Na tomto kanále X. Jeho aktivita byla spíše příležitostná, když vycházely na povrch nejhorší činy režimu. Poslední příspěvek sdílel asi X. Obsahem jeho postů X. Žalobce neměl, jak své příspěvky žalovanému doložit, protože X. Přispívat do skupiny žalobce přestal, jelikož se začal obávat o svou bezpečnost, kvůli tomu své příspěvky i smazal. Žalobce se domníval, že by běloruské orgány mohly jeho identitu s X. Skutečnost, že během návštěv v Bělorusku o něj orgány neprojevíly žádný zvláštní zájem, si vysvětluje tak, že měl nejspíš štěstí, vláda totiž i po letech, kdy vypukly

nepokoje, vyhledává lidi, které by mohla potrestat. Dále žalobce sdělil, že X. se po volbách osobně protestů v Bělorusku zúčastnil. X. Žádné další informace k žádosti nechtěl doplnit.

15. Žalovaný poté vydal dne 2. 1. 2024 rozhodnutí, č. j.: OAM-656/ZA-ZA11-ZA20-2023, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana. Žalobce se bránil žalobou.
16. Městský soud v Praze rozsudkem X. (dále jen „zrušující rozsudek“), rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil. Soud v rozsudku žalovaného zavázal, aby v dalším řízení důkladněji posoudil, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, příp. § 14a téhož zákona, neboť rozhodnutí postrádá objektivní hodnocení aktuálních zpráv o zemi původu. Soud shrnul, že ze zpráv o zemi původu dostupných ve správním spisu vyplývá, že ohrožen represí státních orgánů je v podstatě každý Bělorus, který vyjadřuje nesouhlas s režimem na sociálních sítích. Žalobce je nadto osobou v jiném postavení, exponovanějším nežli běžný občan. Prvním z důvodů je, že žalobce vystupoval na sociální síti X. Druhým důvodem zvyšujícím pravděpodobnost sledování žalobce je skutečnost, že X. Soud žalovaného zavázal, aby tyto skutečnosti vzal v potaz. Dle soudu také žalovaný pochybil, když úvahy o potencialitě pronásledování žalobce opíral o argument, že v minulosti nebyl v domovské zemi stíhán. Takový ukazatel je sice relevantní, ale není jediný. Existence strachu z pronásledování nemusí být založena na osobní zkušenosti. Soud také upozornil, že naznačují-li okolnosti, že v zemi původu může dojít k porušování lidských práv žadatele, avšak neexistuje dostatek důkazů o tom, že k porušení nedojde, je správní orgán povinen tuto důkazní nouzi zohlednit, a to ve prospěch žadatele. Nadto soud zmiňuje, že ze zpráv o zemi původu je zřejmé, že běloruské státní orgány informace dlouhodobě shromažďují, což jim umožňuje zahájit trestní stíhání i s odstupem několika let. Žalovaný dle vysloveného názoru soudu také neměl klást žalobci k tíži, že svou vlast původně opustil se záměrem nalézt v ČR vhodné zaměstnání, nikoli azyl. Opakované poukazování na tuto skutečnost značí selektivitu, s jakou přistupoval žalovaný k posouzení žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Soud také vyslovil, že se má žalovaný v navazujícím řízení zabývat otázkou, zda by nucené vycestování žalobce představovalo rozpor s mezinárodními závazky ČR.
17. Doplnující pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany se konal dne 20. 12. 2024 (dále jen „doplnující pohovor“). Žalobce v něm uvedl, že žije v ČR spokojený život, živí se X. K zásadním změnám v jeho osobním životě nedošlo. Ke své online činnosti uvedl, že X. psal příspěvky zejm. v období X. Jeho poslední příspěvek byl zveřejněn X. Obsah příspěvků spočíval v X. Žalobce si nepamatuje, kdy přesně příspěvky ze svého účtu X. smazal, ale domnívá se, že to bylo po X. Žalobce dále uvedl, že X. nesmazal. Když ho žalovaný konfrontoval s otázkou, proč v předešlém pohovoru uvedl, že X. Domnívá se, že ačkoli smazal své protirežimní příspěvky, policie už předtím X., tedy mohla by jeho příspěvky mít uložené. Žalobce uvedl, že kromě X. I z nich ale odstranil všechny své příspěvky, které našel. X. Namísto odpovědi uvedl, že dne X. obdržel X. od neznámé osoby zprávu, ať všechny příspěvky X. smaže, jinak by ho mohl někdo najít. X. Má obavu, že jeho X. příspěvky má v rukou i běloruská policie. Uvedl, že v současné době nic nenasevďčuje tomu, že policie příspěvky má, ale tyto náznaky mohou přijít. V současné době se proti běloruské autoritářské vládě nevymezuje, bojí se, protože si není jist tím, zda se do vlasti bude muset vrátit. Žalovaný se taktéž tázal, proč by zrovna žalobce měl být v hledáčku běloruských orgánů. Žalobce uvedl, že má osobní zkušenost, když X. Nemůže vyloučit, že se něco takového stane i jemu. Žalobce neví o tom, že by se ho běloruské orgány pokusily kontaktovat. X. Do vlasti se žalobce vrátit nemůže, protože má obavu, že jeho protirežimní

aktivita na sociální síti byla odhalena běloruskými orgány a ty ho za ni budou chtít potrestat. Myslí si, že orgány mohou mít i jeho již smazané příspěvky, které spočívaly i v X. Situace v Bělorusku není dle názoru žalobce dobrá.

18. Dne 20. 12. 2024 doložil žalobce žalovanému správnímu orgánu screenshot zprávy, kterou zmiňoval ve výše shrnutém doplňujícím pohovoru. Žalovaný opatřil profesionální překlad obsahu zprávy a zjistil, že neznámá osoba v ní žalobce vyzývá k tomu, aby ze svého profilu, X., smazal svých X.
19. Jako podklady pro rozhodnutí žalovaný do spisu doplnil tyto dokumenty: Informace OAMP – Bělorusko – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv – Stav: červen 2024, ze dne 25. 6. 2024; Informace Human Rights Watch (dále také „HRW“) – Bělorusko – Výroční zpráva Human Rights Watch 2025, ze dne 16. 1. 2025; Informace OAMP – Bělorusko – Monitoring sociálních sítí, ze dne 11. 3. 2025; Informace OAMP – Bělorusko – Počty migrantů z/do Běloruska, Kontroly na běloruských hranicích s EU, Kontroly na bělorusko-ruských hranicích, Situace běloruských občanů po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Sledování běloruských občanů pobývajících v zahraničí, ze dne 7. 3. 2025.
20. Seznámení s podklady bylo naplánováno na 23. 4. 2025, o čemž byl právní zástupce vyrozuměn dne 1. 4. 2025. Žalobce ani jeho zástupce se však k úkonu nedostavili. O tom žalovaný pořídil úřední záznam.
21. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí ze dne 21. 7. 2025, č. j.: OAM-656/ZA-ZA11-ZA20-R2-2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a § 32 odst. 9 zákona o azylu, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
23. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
24. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec*
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
25. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého*

bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

26. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu se za *vážnou újmu podle tohoto zákona považuje*
- a) trest smrti nebo poprava,*
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo*
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
27. Žalobce v žalobě nejprve namítal, že žalovaný nedostatečným způsobem zjistil skutkový stav, když nezvažil, že to nejsou jen známí aktivisté, kterým v Bělorusku hrozí státní represe. Uvedl také, že pro posouzení skutkových okolností azylového příběhu není podstatné, zda je politicky angažován i nyní, když současná praxe běloruských orgánů naznačuje, že trestána je i digitální aktivita z minulých let. Žalobce dále namítal, že jedním z důvodů, proč se režim na konkrétní osoby zaměří, může být i X. Rovněž tvrdil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí odmítl zvážit všechny jím tvrzené skutečnosti.
28. V první řadě žalovaný reagoval v napadeném rozhodnutí na změnu ve výpovědi žalobce k jeho působení na sociální síti X. Tento rozpor ve sdělovaných skutečnostech žalobce vysvětlil tak, že došlo k nedorozumění.
29. Žalovaný k tomu konstatoval, že není přiměřeně pravděpodobné, aby běloruské orgány dokázaly identifikovat osobu žalobce jako pisatele příspěvků X.
30. Žalovaný ovšem pro takový závěr v potřebném rozsahu nezjistil skutkový stav. Nevyjasnil totiž, do jaké míry je žalobcův X. anonymní, spokojil se pouze s poznatkem o X. Je to přitom právě anonymita žalobcova profilu X., která je klíčová pro úvahy o tom, zda by se žalobce mohl ocitnout v hledáčku zájmu běloruských orgánů, a tudíž zda mu hrozí pronásledování ze strany státu. Informace OAMP o monitoringu sociálních sítí hovoří o způsobech, jakými běloruské orgány identifikují uživatele profilů na sociálních sítích (zejm. č. l. 131 ve správním spisu). Z ní vyplývá, že bezpečnostní složky dokážou ztotožnit člověka podle stejné přezdívky používané na více sociálních sítích, včetně e-mailové schránky, hráčekých platforem atd. Identifikovat uživatele je možné i na základě profilového obrázku. Skrytí X. na profilu tak nemusí zaručit, že se běloruským státním složkám nepodaří daný účet spojit s konkrétní osobou. Navíc je skrytí X. sice možné, ale pokud by tak žalobce dosud neučinil, mohly již běloruské orgány příspěvky s daným X. spojit; i když žalobce používal X., lze si snadno představit spojení s jeho osobou, X.
31. Žalobce během řízení při pohovoru neuvedl, že X. na profilu je. Tato skutečnost ale plyne z X., který žalobce doložil správnímu orgánu dne 20. 12. 2024 prostřednictvím e-mailu. Ve zprávě v screenshotu stojí, že žalobce neznámá osoba kontaktuje mj. proto, že na jeho profilu není X. Žalovaný se žalobce během pohovorů nedotazoval na to, jaké všechny údaje na svém účtu má, zda X. používá na svých profilech na internetu častěji, či zda je tento účet spojen s X. Žalovaný kladl otázky přímo mířené na to, jaká X. Žalobce ale předložil v řízení důkaz, ze kterého se podává, že jeho profil byl spojen s X. Nevzal-li takovou skutečnost žalovaný za prokázanou, nemohl ji pouze ve svých úvahách ignorovat, měl činit další kroky k jejímu potvrzení či vyvrácení. Takový postup je vyžadován i judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“), srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2008, č. j.: 5 Azs 66/2008-

70: „Pokud jde o břemeno důkazní, to je již výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Prokazovat jednotlivá fakta je povinen primárně žadatel, nicméně žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují.“

32. Žalobce měl dle svých slov přispívat X. Žalovaný se ve své argumentaci zaměřil na to, že profil žalobce měl být anonymní a při vyhodnocení hrozby ze strany běloruského státu se proto v dostatečném detailu nevěnoval tomu, zda je žalobce jakožto přispěvatel X. v odlišné situaci než jiní občané sdílející, lajkující nebo komentující protirežimní příspěvky na jiné online platformě.
33. Soud uzavírá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí zároveň výpověď žalobce ohledně jeho aktivity v online prostoru nezpochybnil ani poté, co žalobce založil rozpor mezi svými tvrzeními v prvním a v doplňujícím pohovoru, když v jednom případě hovořil o X. Nezpochybnil-li žalovaný ve své argumentaci věrohodnost žalobcovy výpovědi ve vztahu k činnosti X., měl se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádat s tím, zda je žalobcův profil, skrze který přispíval do X., anonymní. Argumentace v napadeném rozhodnutí je z výše uvedených důvodů lichá, neboť vychází z předpokladu, že žalobcův účet stále není, nebo alespoň v době jeho aktivity nebyl, s osobou žalobce spojitelný. Žalovaný konstatoval, že: „*Běloruské státní orgány proto nemají žádný legitimní důvod spojovat si X. s osobou jmenovaného.*“ K takovému konstatování ale žalovaný nedisponoval dostatečným množstvím informací, když nevěděl, zda X.
34. Žalobce během poskytnutí údajů k žádosti i během doplňujícího pohovoru také zřetelně sdělil, že se obává, že jeho příspěvky padly do rukou běloruských orgánů, a to i ty, které již odstranil. Touto obavou se žalovaný dostatečně v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezaobíral. Neposkytl úvahy o tom, zda má důvodnost takové obavy oporu ve spisu. Z Informace OAMP o monitoringu sociálních sítí přitom plyne, že tuto eventualitu bez dalšího vyloučit nelze. Bezpečnostní složky monitorují aktivitu běloruských občanů na internetu i prostřednictvím systematického prohledávání a hodnocení online obsahu. Monitorovány jsou i X. (č. l. 131 ve správním spisu). To potvrzuje i zpráva o zemi původu založená žalovaným do spisu již v předešlém řízení o žalobcově žádosti, a to X. Z ní vyplývá, že běloruské orgány monitorují sociální sítě dlouhodobě, taková činnost už se stala běžnou součástí úkolů X. i jiných složek. Známý jsou i případy, kdy se seznam uživatelů na daném kanále bezpečnostním složkám podařilo získat přímo od jeho správce nebo vlastníka. Státní sledování se soustředí zejm. na kanály s X. (č. l. 43 ve správním spisu). Obě zprávy se pak shodují na tom, že postih může hrozit všem osobám, které ve sledovaných skupinách působí, od jejich zakladatelů až po běžné, málo aktivní uživatele. Žalovaný tyto informace v napadeném rozhodnutí nevzal v potaz. Omezil se na pouhé konstatování, že žalobce své příspěvky už smazal a na to, jak se žalobce může vyhnout odhalení neodstraněných příspěvků v budoucnu v případě prohledání jeho mobilního zařízení běloruskými bezpečnostními složkami. Ze spisu je ale patrné, že bezpečnostní složky se k online příspěvkům mohou dostat i monitoringem protivládně naladěných skupin, nikoli pouze skrze konkrétní mobilní zařízení, ze kterého příspěvky byly postovány. X. Žalovaný byl na skutečnost, že běloruské orgány informace shromažďují a mohou je použít pro zahájení trestního stíhání s odstupem několika let, upozorněn již ve zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze; navzdory tomu se touto informací v odůvodnění nezabýval.
35. Soud vzhledem k výše uvedenému shledal námitky nedostatečně zjištěného skutkového stavu a opomenutí tvrzení žalobce v daném rozsahu důvodnými.

36. V zásadě lze přisvědčit i námitce žalobce, že jeho politická aktivita byla v napadeném rozhodnutí zlehčována. Podstatou žalobcových příspěvků v X. se žalovaný zabýval a takovou činnost nezpochybnil a ani ji neoznačil za nepolitickou. Soudu pak z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak se žalovaný ve svých úvahách vypořádal s politickou aktivitou žalobce ve světle informací obsažených ve zprávách o zemi původu. Z nich vyplývá i skutečnost, že jako hrozbu běloruský režim nevnímá pouze organizovanou opozici, ale i podprahovější formy aktivismu X.
37. V žalobě také žalobce podotknul, že se měl v ČR účastnit demonstrací za svobodné Bělorusko a žalovaný měl následně konstatovat, že se žalobce demonstrací neúčastnil organizačně a byl pouze v davu. Na to žalobce navázal argumentem, že účast na protestech spadá do kategorie pronásledování z důvodu politického přesvědčení. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že se žalobce fyzických protestů neúčastnil vůbec. Sám během azylového řízení takovou skutečnost vůbec netvrdil a ze spisu nevyplývá nic, na základě čeho by bylo možné usuzovat, že tomu tak bylo. Není proto zřejmé, proč žalobce v žalobě tvrdí nejen svou účast na protestech, ale dokonce i podsouvá žalovanému argumentaci, kterou v napadeném rozhodnutí vůbec nepoužil, neboť neměl zapotřebí řešit formu účasti, když uzavřel, že se žalobce neúčastnil vůbec. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na žádném místě o tom, zda byl žalobce organizátorem protestů neuvažuje, když taková úvaha by byla zcela nadbytečná. I kdyby soud vyšel z toho, že žalobce účasten demonstrací na území ČR byl, tak tato skutečnost by byla tvrzena prvně až v řízení před soudem. Přitom jde ale o okolnost, o které žalobce mohl vědět již v průběhu správního řízení. Takový postup by nebyl v souladu se závěry NSS, který v rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j.: 10 Azs 194/2015-32, konstatoval: *„Žadatel o mezinárodní ochranu má však též primárně povinnost uvést v řízení před správním orgánem všechny skutečnosti, které jsou mu známy a které mohou být relevantní z hlediska možného udělení mezinárodní ochrany, a dát příležitost správnímu orgánu, aby o takto přednesených důvodech jeho žádosti kvalifikovaně rozhodl. (...) Neuvedl-li stěžovatel v řízení před správním orgánem posuzujícím jeho žádost všechny relevantní skutečnosti, neumožnil mu je kvalifikovaně posoudit a učinit součástí rozhodnutí, musí nést riziko v podobě zamítavého rozhodnutí.“* Zároveň se v případě žalobce neuplatní žádný z důvodů ospravedlňujících neuvedení takového tvrzení, jako např. nekonání osobního pohovoru, žadatelovo nepochopení relevance takové skutečnosti, trauma nebo stud (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 425/16). Soud proto uzavírá, že žalovaný nepochybil, když se touto skutečností detailně nezabýval (zároveň takto obecně formulované tvrzení uvedené poprvé až ve druhé žalobě postrádá věrohodnost). Jakožto nová skutečnost je v řízení před soudem nepřipustná a soud se s ní dále taktéž nebude vypořádávat.
38. Žalobce také argumentoval, že by X., který ho vystavuje většímu riziku pronásledování nebo vzniku vážné újmy v případě návratu do vlasti. Žalovaný tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí neopomněl. Nezpochybnil, že X.; uzavřel, že daná skutečnost byla v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádána a v tomto ohledu byl náležitě následován závazný právní názor vyjádřený soudem ve zrušujícím rozsudku.
39. V souvislosti s žalobní námitkou v předchozích bodech brojil žalobce i proti nesprávnému vyhodnocení prospektivního aspektu pronásledování. Žalobce měl za to, že žalovaný nemá zvažovat, zda žalobce v domovské zemi zažil ústrky v minulosti, ale zda jim může čelit v budoucnu, bude-li se muset do vlasti vrátit. Žalobci lze přisvědčit, že rozhodování v azylových věcech se řídí prospektivní zásadou, tedy že správní orgán musí

zásadně posuzovat jednotlivé žádosti s ohledem na hrozby, které by mohly v domovských zemích žadatelů nastat (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2025, č. j.: 5 Azs 332/2024-62, nebo rozsudek ze dne 14. 10. 2024, č. j.: 5 Azs 73/2024-59). Žalovaný částečně dovozoval, že nečelil-li žalobce perzekuci v Bělorusku v minulosti, nebude jí čelit ani v případě návratu. S takovou úvahou se ale nebude moci žalovaný spokojit. Jakkoli aspekt již proběhlého pronásledování nebo působení vážné újmy může být důležitý při posuzování azylových žádostí, není jediným. Na nutnost prospektivního posouzení žalobcovy žádosti, upozornil ostatně žalovaného Městský soud v Praze již ve zrušujícím rozsudku.

40. Kromě uvedených byl žalovaný ve svém rozhodování rovněž vázán mj. těmito právními názory. S ohledem na řádné zjištění skutkového stavu měl žalovaný objektivně vyhodnotit aktuální zprávy o zemi původu žalobce a mohl tak lépe zhodnotit, zda žalobci hrozí v Bělorusku pronásledování či vážná újma. Žalovaný měl také vzít v úvahu, že X.
41. Vzhledem ke změně zjištěného skutkového stavu, který žalobce v doplňujícím pohovoru vyjasnil, a tomu, že žalobce doplnil ke svým tvrzením důkaz, nelze již trvat na tom, že měl žalovaný následovat při rozhodování pokyn soudu týkající se X. Tyto skutkové okolnosti z dokazování znovu nevyplynuly. Vystala však nová otázka týkající se X. Dále žalovaný ani vzhledem k nově zjištěnému skutkovému stavu nedodržel závazný pokyn soudu, aby podrobil zkoumání zprávy o zemi původu a na základě nich objektivně vyhodnotil, zda jsou v případě žalobce dány důvody pro udělení nějaké z forem mezinárodní ochrany, a to zejm. podle ust. § 12 zákona azylu a § 14a téhož zákona.
42. V dalším řízení žalovaný zjistí skutkový stav v míře nezbytné pro posouzení možného pronásledování ve spojitosti s aktivitou žalobce na sociální síti X. Žalovaný detailně zjistí, X., a vyhodnotí, zda byl uživatelský účet anonymní i ve světle informací plynoucích z podkladů ve spisu; tedy, zda byl X. Bude se věnovat i tomu, zda měl žalobce X. Teprve na základě doplněného skutkového stavu řádně posoudí, zda je dána přiměřená pravděpodobnost, že by žalobce mohl být ve svém domovském státu pronásledován, příp. zda by mu tam hrozila vážná újma.
43. Při rozhodování o žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu žalovaný rovněž ve svých úvahách neopomene informace týkající se dlouhodobého monitorování X. ze strany běloruských bezpečnostních složek a danou optikou posoudí, do jaké míry je odůvodněná žalobcem vyjádřená obava, že by státní orgány mohly mít jeho příspěvky již uložené, tedy že by o nich mohly vědět, ačkoli se již pokusil je všechny odstranit. V návaznosti na tato zjištění přezkoumá, zda je žalobce kvůli své aktivitě X. zájmovou osobou z pohledu běloruských orgánů a zda mu kvůli ní v případě návratu hrozí pronásledování či způsobení vážné újmy bez ohledu na to, zda ústrkům ze strany státu čelil již v minulosti, či nikoli.
44. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právní názor vyslovený v tomto rozsudku žalovaného v dalším řízení zavazuje (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
45. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívajícího v odměně za 2 úkony právní služby (§ 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu), každý v částce 4 620 Kč, v součtu tedy 9 240 Kč a náhradu hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon,

v součtu tedy 900 Kč; tj. dohromady 10 140 Kč. Právní zástupce je plátcem DPH, soud tak žalobci dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně (zaokrouhlené na celé koruny nahoru dle § 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád) ve výši 2 130 Kč. Celková výše nákladů tak činí 12 270 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. prosince 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce